

TUŽILAC NAJS: Mislim da je to skoro gotovo. Znae da je potrebno puno vremena. Ovo što smo sada završili je nešto što će nam mnogo olakšati da pratimo naš rad mesec po mesec, a spisak o kome vi govorite je na putu.

SUDIJA MEJ: Taj spisak treba da uključuje i broj za svaki dokazni predmet i to zbog toga što, pošto sad koristimo tabulatore, nije moguće pohvatati sve brojeve dokaznih predmeta. To neće biti njihov sudski broj već broj dosijea ili kako vi to već zovete kod sebe. Znači, ako počnete od 1 i onda dođete do dokaznog predmeta 352 sa 76 tabulatora, svaki će imati poseban broj.

TUŽILAC NAJS: Pa, raspitaću se. Ukoliko je u vašem interesu da imate tačan broj ukupnih dokaznih predmeta, to sigurno može da se uradi, to nije čak ni toliko teško. Da li to možemo da napišemo u istom spisku, ne znam, videćemo kako ćemo.

SUDIJA MEJ: U svakom slučaju, mi moramo tačno da znamo koliko ima dokaznih predmeta ukupno. A morate i vi.

TUŽILAC NAJS: Ja sam takoreći zamrznuo dužinu ovog spiska, brojevi svedoka su u drugoj koloni. U pravu ste da je unekoliko duži nego ranije jer smo dodali neka imena umesto da menjamo brojeve, jer to unosi konfuziju. Oni imaju brojeve koji počinju sa "A", "B", "C" i "D", ali može da se vidi odakle i koliko potencijalnih svedoka imamo na spisku jer treba da u svakom slučaju smanjimo naš rad, naše izvođenje dokaza za 38 dana i neće svi svedoci koji su ovde biti pozvani, to je očigledno. I nastavićemo isti ovaj proces i obavestavaćemo vas redovno kako stoje stvari i koje svedoke sigurno moramo pozvati. Sledeći je svedok o bazi zločina. Obično ovakve svedoke zovemo po Pravilu 92bis. Vi se sećate da je u ovom sličaju, radi se o dosta, o otvorenom svedoku, koji svedoči bez zaštitnih mera. Imamo nekoliko dopunskih dodatnih dokaznih predmeta, imamo jednu kartu i spisak ubijenih ljudi. Imaćemo rezime koji ću da pročitam. Ovo je Suad Džafić. Nekim svedocima ćemo tražiti da se da dozvola da kažu par reči pre nego što počne unakrsno ispitivanje.

SUDIJA MEJ: Neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK DŽAFIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vaše puno ime i prezime, molim vas?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Suad Džafić.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Džafiću, da li ste na Međunarodnom sudu nedavno pregledali svoje ranije izjave i da li ste potvrdili njihovu tačnost uz neke ispravke koje su na posebnom listu papira priložene uz ovu dokumentaciju kojom potvrđujete svoje izjave?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Molim da se tom svežnju dokumenata da broj.

sekretar: Broj dokaznog predmeta Tužilaštva 472.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Džafiću, da li ste takođe označili jednu kartu koja je napravljena da se lakše razume vaše svedočenje?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To će postati dokazni predmet 336, Suad Džafić, i na toj karti osim sela koja su označena, da li se nalazi i vaše selo koje je označeno slovima "DJ"?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I konačno, želim da se ovome da posebni dokazni broj. Da li ste napravili jedan spisak ubijenih ljudi 21. maja 1992. godine u blizini Nove Kasabe u opštini Vlasenica?

sekretar: Ovaj spisak je dokazni predmet Tužilaštva 473

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovde imamo 21 ime. Mislim da su skoro svi članovi šire porodice ovog svedoka. Časni Sude, rezime ovog svedoka glasi: on je iz Vitkovića ili iz blizine Vitkovića u opštini Bratunac. Vratio se iz Srbije u svoje rodno selo u toj opštini u martu 1992. godine. On nam može ispričati o sudbini svojoj ličnoj i svojih seljana, uključujući i ono što je čuo od drugih ljudi o preuzimanju Bratunca i drugih sela u toj opštini u aprilu i maju

1992. godine. Susedno selo, Krasno Polje je bilo napadnuto 10. maja 1992. godine i tog dana su njegove srpske komšije došli da kažu njemu i drugim ljudima u njegovom selu da će biti bezbednije da se sakriju u šumu, što su oni i učinili iste noći. Tog dana pa do 18. maja srpska policija je patrolirala selom, ali 17. maja šef policije je došao i zatražio od njih da predaju oružje ako ga imaju. Sledećeg jutra 18. maja njegove srpske komšije, sada naoružani, opkolili su selo. Ovaj svedok zajedno sa svojim sunarodnicima iz istog sela je ušao u autobus kojim su preveženi u Bratunac. Oko tri popodne autobusi su napustili Bratunac i krenuli prema Vlasenici. U svakom autobusu bio je po jedan stražar. U Vlasenici su se parkirali blizu autobuske stanice gde su bili opkoljeni jednom mešovitom grupom vojnika. Svedok je prepoznao neke od stražara kao Arkanove "Tigrove", a druge kao "Bele orlove". Vojno sposobna lica i pet maloletnika su odvedeni u SUP Vlasenice. U SUP-u su zadržani do 21. maja, a za to vreme su bili premlaćivani i maltretirani. Toga dana, dakle 21. maja 1992. godine vojno sposobni muškarci su izvedeni iz zgrade SUP-a, ukrcani na autobus koji je pratilo jedno oklopno vozilo koje je bilo parkirano u blizini autobusa a pridružila su im se još četiri vozila. Sva ta vozila uputila su se u pravcu Bratunca. Na putu su se zaustavili pred jednom, u jednoj kafani oko 30 minuta, a zatim nastavili dalje u pravcu Bratunca. Konvoj vozila se zatim zaustavio a muškarcima je naređeno da izađu iz autobusa, i kako su izašli iz autobusa na njih je otvorena vatra. I na svedoka je otvorena vatra, međutim on je preživio i na kraju uspeo da pobegne sa stratišta, sa mesta na kom je izvršeno pogubljenje i doći do muslimanske teritorije. Iz dodatnih razjašnjenja, odnosno ja sam dodao još neka razjašnjenja za vas i to je poseban podnesak, paragraf 10. Gospodine Džafiću, kada ste vi ušli u taj objekt gde ste držani u Vlasenici koliko je po vašoj proceni bilo ljudi koji su ostali u autobusima?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Otprilike oko 120.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kasnije ste mislim od svoje žene čuli da su ona i vaša deca odvezeni u Tišću između Klادنja i Vlasenice, odakle im je bilo dozvoljeno da peške odu prema muslimanskoj teritoriji. Je li tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Paragraf 12, vojnici koji su stražarili nad vama dok ste se penjali u autobuse 21. maja, da li ste na tim vojnicima videli različite vrste uniformi?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je jedan od njih nosio oznaku na kojoj je pisalo "Beli orlovi" i na kojoj je bila nacrtana lobanja?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne nosio nego to je na automobilu bilo. Molim vas, nisam razumio vaše pitanje ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu, u redu. To sam vas ionako hteo pitati. Vozilo koje je sa vama išlo na mesto gde je izvršeno pogubljenje, da li je vozilo sa strane imalo takvu nekakvu oznaku?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne jednu nego više oznaka. "Bjeli orlovi" i nacrtane mrtvačke glave, "Lada Niva" (Lada Niva), bjela.

TUŽILAC NAJS: Hvala lepo, gospodine Džafiću, a sada će vam biti postavljeno još nekoliko pitanja.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Džafiću, vi ste koliko vidim od 1989. godine pa do 1992. godine živeli u Srbiji, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste, na privremenom radu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi na prvoj strani u četvrtom pasusu kažete da ste u martu 1992. godine čuli da su bosanski Srbi ubili neke Muslimane na Baščaršiji u Sarajevu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da, to je bilo na prvoj izjavi al' ne baš sa sigurnošću, ali sam siguran sad, ne znam ko je koga ubio ali se desilo ubistvo na Čaršiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su neki Srbi ubili neke Muslimane na Baščaršiji?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: E, to ne znam ko je koga ubio. Samo sam čuo da se desilo ubistvo, a ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Džafiću, ali znači to što ste čuli je bio motiv da se vi vratite u svoje selo.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste tada planirali da se vratite na kratko ili da tamo ostanete?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Planir'o sam da se vratim, jednostavno da vidim šta se dešava i da čujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste onda čuli? Jeste li čuli potvrdu toga što ste izjavili ili ste čuli da to nije tačno?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Čuo sam da se desilo ubistvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čije ubistvo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Desilo se ubistvo, jer su bili svatovi neki. A čije ubistvo, ne znam ko je ubijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar ne znate da su ubijeni srpski svatovi?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da preskočimo onda neke stvari pa da vidimo nešto drugo. Vi u pasusu 5 navodite da su po ulasku srpskih snaga u Bratunac svi Muslimani otpušteni sa svog radnog mesta i da su sva ključna mesta preuzeli Srbi, da je bivši MUP potpuno očišćen od Muslimana. Jeste tako izjavili?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se događalo pre toga? Da li se nešto pre toga značajnije događalo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: U kojem periodu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, do tada dok su, znači, srpske snage, kako vi kažete, ušle u Bratunac?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Je li period prije zauzimanja Bratunca ili u toku tog zauzimanja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, ja ću da budem precizniji sa pitanjima. Da li vam je poznato šta se dešavalo radnicima srpske nacionalnosti, uopšte srpskom stanovništvu pre otpočinjanja sukoba u Bratuncu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li bar znate da su 1992. godine sve bitne funkcije u Bratuncu zauzimali upravo Muslimani, je l' tako?
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: To, toga nisam upoznat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ima ovaj dodatak na, tačka 2, spisak ovih opštinskih rukovodilaca.
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Čijih rukovodilaca?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Opštinskih, opštinskih.
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Koje nacionalnosti?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Muslimanske.
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja vam dao spisak taj?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam ga negde video.
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja ga sigurno nisam pisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi nemate te podatke?
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne sigurno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su u Teritorijalnoj odbrani te iste godine, sve komandne dužnosti, od nivoa čete do komandira štaba, zauzimali Muslimani?
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li išta znate o tome da su celokupnu vojnu, ekonomsku i političku vlast obavljali kadrovi upravo muslimanske nacionalnosti?
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je tadašnja vlast u Bratuncu donosila konkretne planove o blokadi srpskih sela i okolnih puteva?
SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su pri svim odborima Stranke demokratske akcije u mesnim zajednicama već bili osnovani ilegalni krizni štabovi, tada kad ste vi došli?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čiji je jedini posao bio da pripremi organizaciju oružanih aktivnosti?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o tome.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je pre toga formirana Patriotska liga u Vlasenici?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni to ne znate. A da li vam je išta poznato o organizovanju vojne obuke Muslimana na teritoriji opštine Bratunac?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vam je išta poznato o ubrzanom naoružavanju muslimanskih ekstremista u Bratuncu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne i ja ne vidim da su takvi postojali po mom saznanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate ko je Nezir Muratović, načelnik i Senad Hodžić, zamenik komandira stanice Javne bezbednosti u Bratuncu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Za Senada sam čuo, ali ne mogu se sjetiti da li ga lično poznajem. Čuo sam za njegovo ime i prezime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste šta čuli u vezi sa njegovim aktivnostima u nabavci i distribuciji oružja, vršenju noćne obuke u rukovanju oružjem muslimanskih ekstremista u Bratuncu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Nurifa Rizvanovića?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Čuo sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate jedne njegove izjave na skupu meštana u Bratuncu, ja citiram njegovu izjavu: "Da treba klati srpsku djecu ako se Srbima ne može ništa učiniti"?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate ko je tamošnji lokalni hodža Munib efendija Ahmetović iz Vlasenice? Jeste čuli za njega?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li čuli za Osmana Halilovića?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ime mi je poznato. Nisam siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste sigurni. A jeste li čuli za Ramića, referenta za naoružanje u MUP-u Bratunac?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jesam, jesam čuo za Ramića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li išta znate o njemu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li imali prilike da se upoznate sa programom kriznog štaba Stranke demokratske akcije Bratunac, gde se, između ostalog, govorilo o razradi blokade cestovnih komunikacija, da se napravi spisak muslimanskih izroda, kako su oni govorili, to su oni koji nisu hteli da se tuku sa Srbima koje treba likvidirati pre nego sve ovo počne, da se napravi spisak sposobnih za borbu, da se formiraju jedinice, da se popiše naoružanje?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa o tome ne znate?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, da li je krizni štab vašeg sela postojao, da li znate nešto o aktivnosti kriznog štaba vašeg sela?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja uopšte i ne znam da li je to postojalo i da li je neki raspored bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto ne znate da li je to postojalo, ja vas onda o tome neću pitati. Vi kažete na prvoj strani vaše izjave u 6

i 7 pasusu, da su Srbi počeli da odvođe najuglednije pripadnike muslimanskog stanovništva iz grada i da ste čuli da je jedan deo tih ljudi pogubljen i bačen u Drinu, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko su ti ljudi koji su odvedeni iz grada, znate li neko ime da mi kažete?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja mislim po nadimku, da li je bilo ime Sućo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj čovek je odveden iz grada?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od koga ste čuli?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: To sam čuo, ne mogu se sjetiti, to sam čuo ali nisam vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko ih je odveo? Ko je odveo tog Suću?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Čuo sam pripadnici vojske, srpska vojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da je taj čovek ubijen, je li tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste čuli isto tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: To sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni za koga drugog niste čuli osim za tog Suću?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Čuo sam za jednoga koji je radio u, kao trgovac. Ne mogu se sjetiti imena sada. Znao sam ime i prezime.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste i za njega čuli da je odveden i da je ubijen?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jes'.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ne možete se setiti ni od koga ste čuli to?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi na trećoj strani u prvom pasusu vaše izjave navodite da je selo Glogova napadnuto 9. maja i da je ubijeno 60 stanovnika tog sela, dok je Krasno Polje napadnuto 10. maja?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jes'.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako tvrdite, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je u selu Krasno Polju bilo žrtava?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jes'.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vam je išta poznato o borbama u selu Glogova i selu Krasno Polje?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su bila blizu vašeg, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam kakve su se borbe odvijale.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pretpostavljam da vam je moralo biti poznato jer je u vašoj neposrednoj blizini Glogova zajedno sa Krasno Poljem, da je to bilo jedno od najžešćih uporišta upravo muslimanskih ekstremista?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Muslimanskih ekstremista?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: To da čujem od vas sad prvi put ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, tamo nije bilo oružanih muslimanskih formacija i tamo nije bilo borbi?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, ja u Krasno Polju znam lično da su ljudi koji su ubijeni, ubijeni civili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete, muslimanski civili ubijeni?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vam poznato što o ubijanju srpskih civila?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja i ne znam da je iko ubijen u Krasno Polju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A mislim u opštini Bratunac da li vam je išta poznato o ubijanju srpskih civila?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ja ne vjerujem da je se to i desilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, to ne veruje ni gospođa Florens Hartman (Florence Hartmann), pošto je izjavila da u ...

SUDIJA MEJ: Nije važno to šta je izjavila Florens Hartman. To nije stvar za ovog svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ali stvar je za ovog svedoka da ne veruje da su u opštini Bratunac ubijani srpski civili, a vrlo je relevantno, gospodine Mej, zato što i suprotna strana ne optužuje komandante muslimanske strane za ubijanje civila, jer kaže da ubijanje civila nije utvrđeno. Pa pošto svedok tvrdi da se nešto tako nije moglo desiti, evo ja ovde imam dokument o srpskim žrtvama u Bratuncu, ima veliki broj naravno, ima veliki broj, ali neću ga čitati, ne bojte se. Molim?

SUDIJA MEJ: O kojem datumu govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim od 1991. godine pa nadalje, o srpskim žrtvama u Bratuncu, ali neću da čitam, nemojte da se brinete, već samo hoću da pročitam nekoliko, nekoliko imena da pokušam da podsetim svedoka pošto kaže da se ništa nije od toga dogodilo, da civili srpski nisu stradali. Evo na primer, vrlo ću brzo da pređem. Na primer, Vučetić Radojka, rođena 1946. godine, domaćica, pretpostavljam da se ne može sporiti da je civil; Čedo Milutinović, 1975. godište, student; Jovanović Radenka, takođe žensko, student, 1974. godište; Zekić Kosana, domaćica, zaklana, inače rođena 1928. godine, žena u godinama, sve je to na području opštine Bratunac. Stjepanović Stojka, domaćica, rođena 1922. godine; Stanija Vasić, 1930. godine, domaćica, rođena 1930. godine; Ćirković Vujadin, 1974., student, đak; Paunović Dušanka, 1954. godine, penzionerka; Mil-

eva Dimitrić, domaćica, Rada Milošević, domaćica, masakrirana i linčovana i Ilinka Ranković, takođe domaćica, Mladenović Slavka, domaćica, Milosav Stjepanović, 1919. godine rođen, penzioner...

SUDIJA MEJ: Što tražite od svedoka da uradi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, tražim od svedoka koji je izjavio da ne veruje da su ubijani srpski civili u Bratuncu, pošto sam izabrao iz ove, iz ovog ogromnog spiska poginulih Srba, pobijenih Srba, zaklanih, spaljenih i tako dalje, uglavnom žene, domaćice, decu, penzionere, studente, đake, da mi kaže da li on išta zna, evo Kristina Erić, domaćica, spaljena, i ona je 1920. godišta, pa Risto Popović, zaklan ...

SUDIJA MEJ: Vi sada ovde ne svedočite već unakrsno ispitujete svedoka. Svedoku jednostavno može da bude postavljeno pitanje da li je njemu poznato neko od ovih imena. Ovde se tvrdi da su navedeni ljudi ubijeni. Gospodine Džafić, da li vi išta znate o ovim tvrdnjama, možete li da nam kažete nešto u vezi sa tim?

SVEDOK DŽAFIĆ: Ne.

SUDIJA MEJ: Eto, prema tome, nema nikakvog smisla da i dalje nastavite da čitate imena. Pređimo na nešto drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej, ja shvatam da za vas to nema smisla, ali evo preći ću na drugo. Uostalom, to je stav i suprotne strane da Muslimani nisu odgovorni za ubijanje civila. Da li znate ko je Ejub Galić?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ejup Golić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, Golić.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Čuo sam za njega.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li on bio komandant onog zloglasnog Brdskog bataljona 28. divizije Armije BiH-a?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jes'. Da li je zloglasna, ne znam, ali on je bio komadant.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali to su bili ljudi upravo iz sela Glogove koji su popunjavali brdski bataljon. Je l' vam poznato da su popalili sva srpska sela i pobili stotine civila u Kravici, Maješićima, Ježestici, Kajićima, Šiljkovićima, Bačićima, Bjelovcu, Fakovićima ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, dozvolite svedoku da odgovori na sve ove tvrdnje koje ste sada izneli. Gospodine Džafiću, izvolite.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Molim vas da mi se postavljaju pitanje o mom slučaju koji sam ja preživio, a o ovim slučajevima ništa ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, dobro. Evo kod vas, da li je istina da su u vašem selu Srbi garantovali bezbednost svima ukoliko se izvrši predaja oružja?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na trećoj strani, u petom pasusu navodite da su četiri lica iz vašeg sela 17. maja privedena u stanicu policije ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, svedok nije tražio kopiju svoje izjave, ali bi možda bilo pametno da je ima pred sobom, a optuženi mora da ima na umu da on može da ispituje o stvarima iz izjave svedoke po Pravilu 92bis, ali mora mu se dati, odnosno, nama mora da se da broj paragrafa, broj pasusa i da vidimo o čemu je reč.

SUDIJA MEJ: Da li postoji BHS verzija sa brojevima?

TUŽILAC NAJS: Ja se nadam da postoji, trebalo bi bude.

SUDIJA MEJ: Da, dajte svedoku kopiju. On ima sada kopiju. Čuli ste, gospodine Milošević. Treba da imate primerak sa brojevima paragrafa pred sobom i pozivati se na te brojeve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja pretpostavljam da sam sasvim precizno rekao, "na strani 3, pasus 5 izjave" i svedok je potvrdio to što je naveo, da su četiri lica iz njegovog sela 17. maja privedena u stanicu milicije u Bratuncu. To sam pitao i on je rekao da.

SUDIJA MEJ: Stvar je u tome da mi sada ovde imamo izjave koje imaju numerisane pasuse. Vi možda radite na osnovu neke ranije verzije koja nema brojeve. Prema tome, bilo bi praktično da kada unakrsno ispitujete svedoke, proverite o kojem pasusu se radi. To je daleko lakše pratiti nego brojeve stranica, jer onda trebamo tražiti relevantan pasus. I molim vas da to imate na umu kada unakrsno ispitujete. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Imam na umu, tako bi i meni bilo lakše, gospodine Mej, ali ja sam dobio izjavu svedoka bez brojeva a izjavu svedoka sa brojevima sam dobio maločas. Tako da ja ne mogu sada one naznake koje sam sebi zabeležio o pasusima, stranicama koje su sasvim precizne, odjednom da tražim u ovom drugom, u ovoj drugoj varijanti izjave gde ima od jedan pa do ne znam koliko brojeva.

SUDIJA MEJ: Dobro, dobro, ako mislite da ne možete da nam pomognete na taj način, jednostavno će nam biti potrebno više vremena dok ne nađemo ono što nam treba. Ali možemo tako da postupimo. U redu, idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, treba da naložite da mi se daju izjave obeležene tim brojevima na kojima vi insistirate. Meni bi onda isto tako bilo lakše. Ali tu izjavu sa brojevima sam dobio sad, evo ovog časa, odnosno pre početka ispitivanja svedoka. Dakle, četvorica su privedena u stanicu policije 17. maja, gospodine Džafiću, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, paragraf 15.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko vaše selo ima stanovnika?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Moje selo je brojalo 12 kuća. Pa stanovnika otprilike, sad ne znam koliko je bilo, a mogu sad ako treba da nabrojim, znači svako domaćinstvo koliko je imalo, i po imenu i prezimenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je l' to otprilike stotinak stanovnika?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Tako otprilike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, zašto je policija tražila baš ovu četvoricu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Nije baš njih četvoricu tražila, nego rekla je, evo treb' o bi neko da ide sa njima. Javi se moj otac, moj brat, moj rođak, jedan i drugi komšija, rođaci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ne razumem, gospodine Džafiću, ja vam ne postavljam nikakvu zamku u pitanjima nego ne razumem zašto su tražili četvoricu, ako nisu baš njih četvoricu, zašto su tražili četvoricu od 100 stanovnika?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Mislite da li su tražili njih po imenu ili četvoricu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, četvoricu su, kažete, priveli. Zašto su priveli četvoricu? Imate li neko objašnjenje?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Mislite na broj što su privedeni ili...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, zašto njih četvoricu? Zašto su ih tražili?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Molim vas, nisam razumio pitanje dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate razloge zbog kojih su četiri lica privedena u stanicu policije?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Znam razlog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bio razlog?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Razlog je bilo zato što je komandir sektora Vidoje, policajac, donio spisak. Po tom spisku bio je raspored ljudi iz sela, po tom spisku da su zadužili naoružanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, bio je raspored da su oni zadužili naoružanje, verovatno ranije iz Teritorijalne odbrane, il' tako nešto, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja, kao da je podjeljeno naoružanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Ako koliko je zapravo bilo naoružanja u vašem selu, da li znate?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sad po imenu, moram da nabrojim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne morate po imenu, samo broj...

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, moram da nabrojim, pa moram da nabrojim, jer se tad orjentišem koliko je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro samo izvolite, kako je vama lakše.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Znači moj otac je imao pištolj sa dozvolom za nošenje naoružanja, moj rođak je imao pištolj i pušku, lovačku pušku i pištolj isto, oboje za nošenje naoružanja, sa dozvolom za nošenje naoružanja. Drugi rođak je imao isto pištolj i pušku lovačku, treći mi je rođak isto imao, komšija isto lovačku pušku, koji su dugo posjedovali to, ovaj, lovačke puške, to je sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ja shvatam dobro vašu izjavu da ste praktično, odnosno da su oni praktično razoružani upotrebom sile?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: A ne. Oni su dobrovoljno predali, po naredbi, po naredbi iz policije Bratunca da se preda naoružanje. Oni su otišli dobrovoljno i predali u stanicu milicije po, po kojoj su, po predavanju naoružanja dobili nekakve potvrde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' to taj slučaj kad su odvedeni u stanicu policije?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: A ne, to je taj slučaj bio prije, a tad kad su odvedeni, nisu ništa posjedovali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što su ih onda odveli tamo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Zato što, šta ja znam, po tom spisku kao ne vjeruju da mi nemamo naoružanja i dat nam je ultimatum od dva sata, od tri do pet sati da se preda naoružanje. Ako se ne preda naoružanje, ne garantuje se više bezbjednost sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, meni je sa ...

SUDIJA MEJ: Ja mislim da je došlo vreme da prekinemo za danas. Gospodine Džafić, mi ćemo sada da završimo sa radom. Vi morate da se vratite

sutra ujutru u 9.00 da biste završili svoje svedočenje. Za vreme ove pauze ni sa kim ne smete da razgovarate o svom iskazu, odnosno, dok se on ne završi. To se odnosi i na Tužilaštvo.

TUŽILAC NAJS: Ja znam da će biti problema sa rasporedom sa sledećim svedokom jer smo u zaostatku sa nekim od prošlih svedoka, odnosno vuku nam se repovi. Za sutra imamo, naime, dva svedoka na rasporedu. Ja sada ne mogu da kažem da li će biti molbi da se promeni redosled, tako da obrnemo red, ali to će možda biti potrebno učiniti.

SUDIJA MEJ: Treba da budemo ozbiljni kada je o ovome reč. Naime, morate da imate obzira i prema drugima koji učestvuju na ovom suđenju. Taj svedok je spreman već neko vreme, ja ne vidim zašto on ne bi mogao da svedoči sutra.

TUŽILAC NAJS: Pa, problem je u njegovom datumu povratka. Ja sam sad upravo primio tu poruku. Ja ne znam kakve će biti posledice toga, ne znam da li postoji neka mogućnost da Sud odobri dodatno vreme sutra. Ja ću Pretresno veće u svakom slučaju da obavestim o tome, ali uglavnom imajte na umu da postoji taj problem u vezi sa vremenom.

SUDIJA MEJ: Molim vas, pokušajte to da rešite, ali ja ne razumem u čemu je problem. Poznajući okolnosti svedoka, on bi trebalo da bude na raspolaganju, ali možda ćete vi dobiti neke dodatne informacije o čemu se sada radi.

TUŽILAC NAJS: Da, ja mislim da vi mislite na jednog drugog svedoka.

SUDIJA MEJ: Da, svedoka nakon ovoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Je l' mogu ja da znam raspored svedoka nakon ovoga, ako se menja onaj koji je meni dostavljen?

SUDIJA MEJ: Pa, upravo smo u vezi toga izrazili zabrinutost i naznačili naš stav. Sutra ćemo čuti više o tome.

ČETVRTAK, 26. JUN 2003. / SVEDOK SUAD DŽAFIĆ

TUŽILAC NAJS: Dobro, nalog je sada takav kakav je, ako ne dođe do nekih zahteva on će takav i ostati.

SUDIJA MEJ: U redu. Nastavljamo sutra ujutro u 9.00.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

437

Petak, 27. jun 2003.
Svedok Suad Džafić
Svedok Imre Agotić
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Milošević.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Džafiću, vi kažete tada, kad su ti ljudi razoružani, da su istog dana oko podneva u selo stigla dva autobusa paravojnih formacija. Koje su to bile paravojne formacije?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: A koji su ljudi razoružani taj dan?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim o tom danu kad su privedeni ovi ljudi u policijsku stanicu.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Oni su privedeni prije, na dan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, taj dan kad su stigle paravojne formacije nije niko privođen, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje su to paravojne formacije bile?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: To su vojnici od teritorijalne srpske odbrane koja se odnosi na moje komšije, koji su, tu su tad, oni su učestvovali u tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su bili ljudi koje ste vi poznavali, koliko ja shvatam, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jesu, jeste.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste ih sve pozvali?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa 90 posto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oni su svi bili iz opštine Bratunac, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: 90 posto su bili iz, oko mog sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi navodite na strani 4, u prvom pasusu vaše izjave da ste, dok ste čekali na fudbalskom terenu u Bratuncu, da je bio pozvan izvesni Fadil Habibović, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što je on bio prozvan od tih ljudi koji su se tamo nalazili? I on ih je verovatno poznao, svi ste se međusobno poznavali, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Te ljude koji su ga odveli...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, pa kažete da su bile to sve vaše komšije.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, ta osoba koja je odvela Fadila Habibovića, ja je nisam poznav'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kažete da ste čuli da je Habibović odveden u svoju kuću u Krasno Polje, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da je tamo ubijen?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, paragraf broj 20.

SUDIJA KVON: Da, imamo to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je odveden u svoju kuću u Krasno Polje i da je tamo ubijen?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od koga ste to čuli?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti osobe od koje sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bio razlog što su ga vodili nazad?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Po priči nekih ljudi, Fadil Habibović je bio dobrostojeći čojek, bio je bogat čovjek.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to je mogao biti razlog, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, po meni, po mom mišljenju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi niste videli ništa šta se njemu desilo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, samo sam vidjeo kad je odveden.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A prozvan je i izvesni Omer Muminović, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' bio osim njih dvojice još neko prozvan?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kažete da se Muminoviću ništa nije desilo, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, vratio se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A on se vratio. Dakle, Muminović koji je prozvan se vratio, Habibović se nije vratio a za njega ste čuli da ga je neko ubio.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Njega je ubio, čuo sam da je ubijen, da ga je ubio Novo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko da ga je ubio?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Novo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je taj Novo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Komšija moj, bivši taksista u Bratuncu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A govorite o tome da je tom prilikom kod izvesnog Jasmina Muminovića pronađen vojni ruksak te je zbog toga priveden u MUP na ispitivanje, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li on bio u nekom srodstvu, taj Jasmin Muminović sa Omerom Muminovićem?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste, to mu, Omer mu je otac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Omer je odveden pa pušten, a Jasmin, šta je bilo sa Jasminom?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jasmin je priveden u stanicu milicije u Vlasenici na saslušanje, pa je pušten.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, i on je priveden zbog vojne opreme koja je nađena kod njega, pa onda pušten?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja. Ne znam kakvu je opremu posjedovao, ali je samo imao vojni ruksak, pošto je došao prije par dana sa odsluženja Jugoslovenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi govorite onda da su 32 zatvorenika, muškarci, kako navodite, vojno sposobni, privedena u MUP.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne u MUP-u, u zatvorsku, u prostoriju od MUP, znači kao zatvor neki.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li to bilo u zgradi MUP-a?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, pored MUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zatvor redovni?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da li je bio zatvor, da l' nije, ne znam ali sam tako osjeć'o da je zatvor, jer nikad nisam bio u Vlasenici prije, ni u policiji ni u zatvoru, ne znam da li je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi kažete da je ćelija gde ste vi bili smešteni bila otprilike tri metra sa pet metara, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Otprilike je između tri i pet metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vas je ušlo 32 unutra i još je pet vojnika došlo i počelo da vas tuče, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, to nisu bili vojnici, to su bili civili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko su bili ti civili?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Koji su dovedeni kasnije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu i ti civili bili tu iz vašeg kraja?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, kako je moguće da u toj maloj prostoriji tri sa pet, 32 čoveka i tih pet civila da mogu, da se sve to obavlja, da se, da ih tuku?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: U toj prostoriji su sve bili civili. Znači nije 32 čovjeka i pet civila, znači to su bili sve civili. 37 nas je bilo, jeste, i moguće je, sve je moguće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem taj odgovor da je sve moguće. A recite mi, da pređemo na ovaj dokument, kažete izvesni Makedonac ušao u autobus u kom ste bili smešteni i rekao da izađete na zadnja vrata u grupama od četiri, pet lica, je l' ste tako izjavili? Na šestoj strani, u petom pasusu.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste se vi nalazili u tom trenutku?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Tu smo se nalazili pored ulaza u kasabu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to značilo da ste bili u gradu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pred ulazom u kasabu kažete da ste se nalazili?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste bili daleko od grada? Kasaba pretpostavljam da je grad.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: A nije ni grad, ali malo je veće naselje, kao gradić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gradić.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, na ulazu u gradić?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Na ulazu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda navodite kako je prva grupa izašla iz autobusa gde su ih vojnici ubijali na licu mesta. Je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upravo tu na ulazu u gradić?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Upravo na ulazu u gradić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A s koje daljine je pucano?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne mogu vam to odgovoriti, jer nisam imao vremena brojati metre i korake.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, imate neku predstavu pošto kažete

...

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, imam predstavu otprilike, autobus je stajao na asfaltu, ljudi su bili, jedni sa, pored zadnjih vrata iza autobusa, drugi ispred autobusa, jedni su bili na, u stvari, koji je bio ispred autobusa, transporter koji je isto učestvovao u pucanju i ljudi kad su izlazili, preko njive su bježali i tad su, tad su oni pucali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, da li su na vas pucali odmah po izlasku iz autobusa?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja kad sam izlazio iz autobusa čuo sam naredbu da bježimo preko njive, da idemo, da bježimo preko njive, znači tako da sam, malo sam, uspio sam malo da pobjegnem od asfalta, jer oni ljudi koji su prvi iz autobusa ovaj, izlazili oni su pored asfalta odmah čim, znači iz autobusa izlazi odma' nastaje njiva i tu su poubijani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Meni to nešto nije jasno zato što vi govorite o tome da su, kako su izlazili iz autobusa, neko je na njih pucao ...

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne neko pucao, nego zna se ko je pucao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, malopre ste opisali ko su bili ti ljudi.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne ti ljudi koji su me istjerali iz sela, nisu ti ljudi bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ne mogu da povežem. Je l' vas nisu onda, nisu u vas pucali ti ljudi koji su vas isterali, doveli i tako dalje? Ko je onda pucao u vas?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ljudi koji su me isterali iz sela nisu bili tu, znači kad su, kad je bilo to izručenje. Ljudi su došli u Vlasenicu, drugi ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko su ti ljudi koji su došli u Vlasenicu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: To su ljudi, po mome kasnijem saznanju, članovi vukovarsko-diverzantskog voda. U tim ljudima sam primjetio da su ti ljudi bili obučeni u uniforme Arkanovih "Tigrova", "Bijeli orlovi", ljudi uniformisani u "SMB" uniformama, kog sam ja lično poznao, jedan od kojih je bio moj komšija, znači Pero Mitrović koji je bio aktivni učesnik toga, on je nosio uniformu sivo maslinaste, ovaj, boje, poznavajući pošto sam bio u Jugoslovenskoj narodnoj armiji, pelerinu, znači na sebi, nosio je vojni snajper. Tako, primjetio sam na jednoj osobi da je imala šorc obični na sebi, bili su ljudi izmaskirani i tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, neki u pelerini a neki u šorcu.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, bilo ih je u svakakim, ovaj, uniformama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste ranjeni u četiri različita dela tela i to iz automatskih pušaka i teškog mitraljeza, jeste tako izjavili?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ranjen sam sa desne strane na četiri mjesta. Ne u četiri različita tjela, ali na četiri mjesta znači, desna strana. I jedan metak iz teškog mitraljeza sa transportera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde ste tačno ranjeni?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ranjen sam kroz stomak, na kuku i na nozi dva metka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' imate o tome neku medicinsku dokumentaciju?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, nemam, imam vidne ožiljke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako znate iz kog ste oružja pogodeni?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa znam. Znam transporter, metak koji me je pogodio, znači morao je pogoditi ovaj, rana koja stoji na meni morala je biti sa malo višičije, jer je pogodio, taj metak me pogodio znači iz mitraljeza sa transportera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Meni nije jasna situacija, sobzirom da vi u vašoj izjavi koju ste dali 15. juna 1993. godine u Centru službe bezbednosti u Tuzli, vi ovaj događaj opisujete na nešto drugačiji način.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U toj izjavi na strani pet vi kažete da ste čuli pucnjavu sa transportera i da ste videli da jedna grupa izvedena iz autobusa i da joj je naređeno da ide prema obližnjoj njivi.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne, ja ne mogu, ne vjerujem da sam to naveo. Jer se to nije desilo tako, baš se desilo kako sam maloprije isprič'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ja ovde imam vašu izjavu sa, iz tog centra u Tuzli, nije baš bogzna kako čitka ...

TUŽILAC NAJS: Ne znam želite li jedan primerak ovog dokumenta, trebalo bi da ga imate pred sobom.

SUDIJA MEJ: Nemamo ga, trebalo bi da ga imamo, da.

TUŽILAC NAJS: A svedok bi trebalo da ga ima, ja ne znam sada imamo li za njega verziju na BHS-u. To je takođe na strani 5 i engleska verzija i verzija na BHS. Ja ću sada poslužitelju da dam verziju na BHS za svedoka. A, ima je već, dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete pred kraj stranice: "Video sam da je jedna grupa već bila izvedena iz autobusa kojoj je naređeno da ide prema njivi".

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, to je glupost, to je ...

TUŽILAC NAJS: To je negde osam redova niže.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, molim vas, recite nam gde je tačno.

TUŽILAC NAJS: Peta strana engleske verzije, 8 redova od kraja: "Ja sam vidio jedna grupa je već skinuta sa autobusa," mislim da je to taj pasus.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, recite mi, jesu li u njih pucali na licu mesta ili su im naredili da idu prema njivi? Ne mogu da uskladim ove dve izjave. Malopre kažete, "to nije tačno". Ovde to tako piše.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, nemojte da zbunjujete svedoka. Samo trenutak. Gospodine, imate li pred sobom ovaj pasus, gospodine Džafiću? To je izjava koja je data Centru službe bezbednosti. Da li ste našli ovaj pasus o kojem se govori? Ovde kažete: "Ja sam vidio jednu grupu koja je skinuta sa autobusa i naredeno im je da se upute prema polju. Srpski vojnici su otvorili vatru u njihova leđa. Pucali su im u leđa i ljudi su počeli padati na zemlju," zatim sledeća rečenica, "pet do šest ljudi je u to doba izašlo iz autobusa i oni su takođe oterani u polje, nakon čega je na njih otvorena vatra, rafalna vatra iz automatskih pušaka i protivavionskih mitraljeza". Da li želite ovo da prokomentarišete, gospodine Džafiću?

SVEDOK DŽAFIĆ: Oni nisu odvođeni u polje. Znači, prilikom izlaska iz autobusa odmah na njih je pucano. Znači, pusti im se malo onoga mjesta da se odmaknu od vojnika i onda su pucali, na njih pucali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato vas i pitam, pošto govorite da su otišli nekih 30, 40 metara, a u izjavi kažete kako su pucali na njih kako su izlazili iz autobusa.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: A moguće da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta, šta je tu tačno?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Moguće je da je moja grupa, pet, šest ljudi koja je išla zadnja, ošla daleko od asfalta, do 40 metara. A to je bila zadnja grupa koja je izašla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u izjavi datoj istražiteljima tvrdite da ste pogođeni kada ste izašli iz autobusa, u izjavi datoj organima u Tuzli tvrdite da vam je naredeno da bežite i da ste prešli 30, 40 metara. Šta je istina?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa da, kad sam izašao iz autobusa, pogođen sam. Nisam pogođen u autobusu. Znači, vremenski u onom periodu to su, nisu to bile minute, to su bile sekunde. Znači, izlazak iz autobusa, naredba, trčanje preko njive i to se sve tako odigravalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, kako navodite, ovi koji su pucali na vas su tražili preživjele.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda su pucali iz pištolja?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na svaku grupu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li oni tražili preživjele posle pucanja na svaku grupu ili tek kad ste i vi bili pogođeni?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Znači, pa ja sam zadnja grupa koja je izašla, znači, kad je sve završeno onda su išli da traže preživjele, da gledaju ko je živ.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Do vas su stigli baš u trenutku kad su se posvađali, to kažete na strani 6, u pasusu 13?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Do mene stigli?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad su do vas stigli, onda su se međusobno posvađali, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, tu u blizini mene, nije se to odvijalo u par kilometara, to je bilo u krugu 10 do 20 metara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda su se posvađali i napustili mesto događaja, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Onda su izvršili to ko je bio živ i otišli. Mitrović i Makedonac, oni su se između sebe posvađali, rekli su da nije trebalo, da nisu trebali to, da nije trebalo to da se dogodi pored glavnoga puta, je l', začuo sam samo glas, ne znam, da se ulazi u vozila i da se ide. Najednom sam samo čuo vozila kako, buku od vozila i najednom tišina. I ondak sam ustao ja, podigao glavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi kažete da ste posle njihovog odlaska ležali na zemlji još dva sata.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne. Meni je trebalo dva sata da stignem do mjesta gdje sam se smjestio. Iza mene su, posle mene su ova dva, ova preživjela, posle mene su dva sata došli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gledajte na strani 6 poslednji pasus, kažete: "Ležao sam na zemlji još dva sata".

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, svedok je uneo ispravku u taj pasus, on je rekao: "Ja sam se odmah digao i pokušao da odem u smeru obližnjeg muslimanskog zaseoka".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, gospodine Kvon (Kwon).

SUDIJA MEJ: O kojoj izjavi sada govorimo? Kažete strana 6. Da li je to izjava data Centru službe bezbednosti ili Tužilaštvu?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, to je paragraf 50.

SUDIJA MEJ: Dobro.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Paragraf 50.

SUDIJA MEJ: Dobro, zajedno sa ispravkama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, niste ležali još dva sata, nego ste odmah kad su oni se udaljili otišli, je li tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste, ust'o i kren'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda ste, pošto ste na četiri mesta bili ranjeni, kažete dva u nogu i u kuk, je l' tako, i kroz stomak?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste, je l' tako, krenuli u selo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje je to selo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Krenuo sam ne znajući, krenuo sam da tražim selo i da bi se sklonio. A selo je Čeleković, jedno manje, to je par kuća, nema tu ulice, što sam doš'o do njega prvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko je to selo udaljeno od mesta događaja?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Od mjesta događaja, pa ne znam tačno, ja sam putov'o otprilike dva sata. Vjerovatno zdrav i sposoban bi' stig'o za možda 30 minuta, a možda, pa oko 30 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, mogli ste da hodate sa sve te četiri rane?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, mor'o sam, jer sam pokušao, pokušao sam da legnem, nisu mi bolovi dali da legnem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete posle nekog vremena još dvojica preživelih su došli?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko ih je doveo?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Dovedi su ih ljudi iz tog sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U ovoj izjavi koju ste dali u Tuzli, kažete da su oni bili sa nekim lakšim povredama.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakve su bile njihove povrede?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Rama Karić je imao prostrijelnu ranu ovdje na lijevoj ruci, a Sado Muhić je im'o okrznuće samo, isto na ruci ovdje, kože skinuto. I to, to je ranjavanje iz pištoljske municije, jer su mi oni govorili da su, dok su izlazili nisu bili ranjeni, posle jad je dotucano, oni su ranjeni. Tako su mi oni rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su posle vas ostali tamo na mestu gde se sve to događalo, je l' tako?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni sa lakim povredama ostaju tu na tom mestu posle vas, vi sa teškim povredama uspevate da odete pre toga.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa ja, zato što mi bolovi nisu dali da ležim. Mor'o sam odmah da ustanem. I vjerovatno strah i sve, tako kako se odigralo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Džafiću, da li se u stvari radilo, pošto vi ovde govorite, i dali ste i pregled ljudi, sve su znači muškarci i tu iz vašeg kraja, da li se u stvari radilo o ljudima koji su stradali u borbama, u jedinicama Nasera Orića u tom kraju, a ne o niokakvom streljanju?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Nijesam čuo pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem, gospodine Džafiću, da li se radi o ljudima koji su stradali u borbama u jedinicama Nasera Orića u tom kraju, a ne o streljanju?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Kojim borbama i kojim jedinicama?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, na tom području su bile muslimanske ...

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ovi ljudi na spisku?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

SUDIJA MEJ: Gospodine Džafiću, ovde se tvrdi, i vi treba na to da odgovorite, da uopšte nije bilo nikakvog streljanja, to kaže optuženi, to on tvrdi. Da li je uopšte moguće da je to istina?

SVEDOK DŽAFIĆ: Strijeljanja je bilo i ovi ljudi sa spiska su strijeljani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da ovi ljudi sa spiska nisu bili u jedinicama Nasera Orića i nisu poginuli u borbama nego su streljani od strane ovih ...

SUDIJA MEJ: Da. Čuli smo to, upravo je to rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Mej (May), nemam više pitanja za ovog svedoka.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, nemamo ni mi pitanja.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ja imam dva pitanja. Vas su nešto pitali o tom zahtevu da se preda oružje. Samo mi recite ovo, kada je taj čovek došao i tražio da predate oružje, da li je imao nekakve spiskove pri sebi?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste znali šta je na tim spiskovima? Da li ste saznali u nekom momentu?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Nisam. On je držao spiskove u ruci i rek'o: "Po prvom spisku ste vi zadužili naoružanje".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ima neke istine u toj tvrdnji?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Što se tiče onoga što je tvrdio optuženi, da ste vi izmislili celu tu priču o streljanju, koliko je vaših članova porodice bilo među ljudima koji su poginuli kad ste sišli sa tog autobusa?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: Pa, to su bili 90 posto rođaci i familija. Iz moje kuće sa mnom su bili otac i dva brata koji su ubijeni tu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači, ono što tvrdi optuženi, vi, vaš otac i vaša dva brata ste se navodno borili, prema njegovim rečima, za Nasera Orića i ranjeni ste ili su oni poginuli u tim borbama. Da li ima neke istine u toj tvrdnji?

SVEDOK DŽAFIĆ – ODGOVOR: To nije istina. Istina je da smo kod kuće pohvatani i protjerani, kao civili ubijeni.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, to su sva moja pitanja. Primetio sam da je optuženi čak osporio da je ovaj svedok bio ranjen. Svedok je pregledan da bi se utvrdile njegove povrede. Ja ne želim da u to ulazim u detalje, mislim da je to neprikladno u ovom okruženju...

SUDIJA MEJ: Sigurno da jeste. Dobićemo broj za ovu izjavu u Centru službe bezbednosti u Tuzli?

sekretar: To je dokazni predmet odbrane 153, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs (Nice), upravo razmišljamo da li bi bilo bolje da to bude dokazni predmet Tužilaštva. Dosadašnja praksa je bila da to budu dokazni predmeti Odbrane, ali možda bi to u ovom slučaju bilo bolje.

TUŽILAC NAJS: Da bismo kasnije to lakše našli, možda bi bilo bolje da to dodamo uz ove dokumente koje smo već predali.

SUDIJA MEJ: Znači da u tom istom svežnju.

TUŽILAC NAJS: Da, ja bih to tako uradio. Nisam dodatno ispitivao o tim navodnim izjavama, ali čini mi se da one nisu stvarne.

sekretar: To je onda dokazni predmet Tužilaštva 474.

TUŽILAC NAJS: Gospođa Uerc-Reclaf (Uerc-Reclaf) će ispitivati sledećeg svedoka. Ovaj svedok je slobodan.

SUDIJA MEJ: Gospodine Džafiću, ovaj Sud vam je zahvalan što ste došli da svedočite. Sada je vaše svedočenje završeno i vi možete da idete. Hvala vam.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, sledeći svedok je general Imre Agotić i on će da svedoči bez zaštitnih mera.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet Tužilaštva 475. To je broj za dokazne predmete koji idu uz ovog svedoka Imru Agotića.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, samo da vam objasnim. Mi smo podneli nove dokazne predmete i sve ćete ih naći u jednom svežnju, a naći ćete i dodatne primerke za one dokumente koji su već bili predmet rasprave, kao i nekoliko karata. Videćete takođe u našem rezimeu iz pripreme svedočenja kako su oni označeni.

SUDIJA MEJ: Neka svedok da svečanu izjavu.

